

NAJVYŠŠIA FORMA KREŠŤANSKEJ SLUŽBY

Oswald, J. Smith

NAJVYŠŠIA FORMA KREŠŤANSKEJ SLUŽBY

Najvyššou formou kresťanskej služby je prímluvná modlitba. Hovorím to bez obáv z protirečenia. A to, čo sa teraz chystám povedať, je použiteľné pre každého kresťana na svete, lebo všetci môžu mať podiel. Možno nie si schopný kázať, ale môžeš sa modliť. Je tvoje privilegium stať sa prímluvcom, ak sa pre to rozhodneš a tak dosiahneš najdôležitejšiu prácu, ktorú Boh človeku zveril.

Pozrite sa so mnou do 2. Mojžišovej 32: 31, 32 a všimnite si tu takmer jedinečnú Mojžišovu modlitbu, ako sa prihovára za svojich ľudí, "Potom sa navrátil Mojžiš k Hospodinovi a povedal: Prosím, ó, Pane, tento ľud zhrešil veľkým hriechom, a spravili si zlatých bohov. A tak teraz, ak odpustiš ich hriech --- ". A tu sa objavuje pauza, označená pomlčkou po slove "hriech", akoby Mojžiš čakal na Božiu odpoveď predtým, ako povie viac, "...ak odpustiš ich hriech," modlí sa. A v pauze, ktorá nasleduje, so srdcom zaplaveným žiaľom, počúva Božiu odpoveď; ale márne na ňu čaká; Boh neodpovedá. Potom, s bremenom, ktoré ho gniavi takmer k smrti a s láskou, ktorá zápasí v jeho srdci za jeho ľudí, pokračuje vo svojej prímluve: "... a keď nie," modlí sa, "vytri ma, prosím, zo svojej knihy, ktorú si napísal."

Ó, aká modlitba! Ako obdivuhodne sa tento Boží služobník prihovára za svoj ľud! Aké bremeno ho ťažilo v srdci! Pre nás je takmer nemožné pochopiť mučivú úzkosť jeho duše, ako prosil. Aká hlboká bola jeho láska!

Prešiel už niekedy človek takouto skúsenosťou? A aké úbohé sú naše požiadavky v porovnaní s prosbami tohto veľkého prímluvcu! Mojžiš bol ochotný byť naveky oddelený od Boha, nechať vytrieť svoje meno z Knihy života a byť večne zatratený, len keby jeho ľud mohol byť spasený.

Ale Mojžiš nie je jediný. Je ešte niekto iný, ktorý prešiel takou istou skúsenosťou, cítil také isté bremeno, pretrpel takú istú agóniu a ponúkol to isté. Bol ním Pavol, veľký apoštol pre pohanov. "Pravdu hovorím v Kristu," volá, "neluhám, pri čom mi svedčí aj moje svedomie vo Svätom Duchu, že mám veľký zármutok a neprestajnú bolesť vo svojom srdci. Lebo by som si prial ja sám byť anatema a odlúčený od Krista za svojich bratov, za svojich príbuzných podľa tela" (Rim. 9: 1-3).

Aký obraz Pavlovho srdca! Zmýšľame o ňom ako o mužovi plnom radosti, ktorý sa nielen sám raduje, ale vyzýva iných, aby sa radovali tiež. Ale tu hovorí, že má veľký zármutok a neprestajnú bolesť v srdci, že je pod obrovským tlakom, že nosí bremeno v každom okamihu dňa a noci. A, ach, aké bremeno! Ako ho gniavi! Je tak veľké, že Pavol hovorí, že je ochotný byť prekliaty, naveky odlúčený od Krista kvôli svojim príbuzným podľa tela. Inými slovami, Pavol cíti presne to isté, čo cítil Mojžiš. Jeho láska k jeho vlastnému Izraelskému národu je taká úžasná, že po spočítaní ceny, je ochotný všetko stratiť, aby oni mohli všetko získať. A jediná útecha, ktorú môže nájsť, je v modlitbe, v mocnej, ustavičnej prímluve za svojich bratov Židov.

A teraz, pri takýchto príkladoch prímluvy zrodenej zo zlomeného, bremenom obťaženeho srdca, aké žalostne slabé a neúplné sú naše modlitby! Kiež by sme tak mohli aj my byť pre Boha tiež takými bremenom obťaženejšími ľuďmi za iných, aby sme mohli mať moc s Bohom v službe prímluvy.

Teraz by som chcel spomenúť niektoré veci, ktoré je nevyhnutné si zapamätať, ak sa máme zapojiť do najvyššej formy kresťanskej služby.

POZÍCIA NA MODLITEBNOM ZÁKLADE

Predovšetkým to znamená, že musíme stáť na modlitebnom základe. Čiže, musíme si byť istí, že medzi nami a Bohom je všetko v poriadku. Pokiaľ to tak nie je, je zbytočné sa čo len pokúšať sa modliť. "Keď budem hľadiť na nepravosť vo svojom srdci," hovorí inšpirované Slovo, "Pán ma nevypočuje." To znamená, že Boh nebude dokonca ani len počúvať moju modlitbu, nie to ešte na ňu odpovedať. Stáť na modlitebnom základe znamená odstrániť každý hriech, odvrátiť sa od čohokoľvek, čo zarmucuje Svätého Ducha a oddeliť sa od všetkého, čo sa Bohu nepáči. A ako sa zamýšľame nad najvyššou formou kresťanskej služby a rozhodujeme sa stať sa prímluvcami, predovšetkým sa musíme uistiť, že stojíme na modlitebnom základe a že nie je nič medzi nami a Bohom.

BREMENO ZA INÝCH

Na druhom mieste prímluvná modlitba znamená, že sa modlíme presahujúc seba, naše potreby a problémy a že sme duchovne na mieste a pozícii, aby sme vstupovali do tejto požehnanej služby s Ježišom Kristom, vezmúc na seba bremeno za iných v skutočnom zápase o duše a umožňujúc Svätému Duchu, aby sa modlil cez nás podľa Božej vôle.

Väčšina modlitieb zaznamenaných v Biblii je za iných. Mojžiš a Pavol, ako sme už videli, mysleli iba na Izrael. Samotný náš Pán sa zriedka modlil za svoje vlastné potreby. Jeho bremenom boli vždy davy ľudí, ktoré sa na Neho tlačili zo všetkých strán. Prímluvná modlitba je modlitba za iných.

To znamená, že sa staviame po boku Pána Ježiša Krista, hľadáme poznanie bremena Jeho srdca, zisťujeme plán, program, ktorý On chce uskutočniť a potom sa s týmito vecami na myslí modlíme. Tak často na toto nemyslíme. Celé bremeno našej modlitby je zamerané na nás. Sú to naše potreby, naše túžby, ktoré v našich modlitbách prevládajú. Musíme sa za toto dostať. Musíme sa modliť, kým sa nevysporiadame so všetkým, čo sa týka nás a potom sa dať do prímluvy za iných. Čo Boh chce, aby sa udialo? Čo je Jeho plán pre túto prácu alebo pre tamtú? Ako môžeme najlepšie slúžiť záujmom Pána Ježiša Krista a osláviť Ho? Toto sú otázky, na ktoré potrebujeme odpoveď. Očakávajme preto pred Ním, kým nám nezjaví bremeno svojho srdca a potom sa postavme po boku Ježiša Krista, prímlúvajte sa a vypôsobme Jeho program.

To znamená, že musíme vziať do úvahy aktivizáciu Svätého Ducha, pretože jedine On pozná Božiu myseľ. Jemu podriadený život bude usmernený, vedený a osvietený, aby prednesené požiadavky neminuli cieľ. On nás bude viesť, aby sme sa modlili v línii Božieho plánu a Božieho zámeru, ak Mu len budeme dôverovať a dáme sa mu úplne k dispozícii. Ó, tá radosť z modlenia sa s Ježišom Kristom! Je to odlišná vec od modlenia sa za seba.

NAJŤAŽŠÍ DRUH PRÁCE

Teraz chcem pokračovať a povedať, že prímluvná modlitba je bez pochyb nielen najvyššia forma kresťanskej služby, ale tiež ten najťažší druh práce. Človeku, ktorý nie je prímluvcom, sa takýto výrok zdá absurdný. Na modlitbu sa väčšina ľudí pozerá ako na jednoduché zamestnanie. Ťažkosti sú neznáme. Ale to je preto, lebo o službe prímluvy nevedia vôbec nič. Ich modlitby sú väčšinou zamerané na nich, na ich blízkych a na ich vlastné osobné záujmy s občasnou prosbou za hynúcich pohanov. Náhodou strávia na modlitbe päť až pätnásť minút ráno a tak isto zasa večer. Oddeliť si zvláštnu hodinu počas dňa alebo čakať pred Bohom polovicu noci im nikdy nepríde na myseľ. Ich modlitebný život je nepravidelný. Je považovaný za vedľajšiu záležitosť a je poľahky zanedbávaný, ak sa o pozornosť hlásia iné

veci. Taký človek nijako neovplyvňuje Satanove kráľovstvo. Takzvaná preto-modlitba je jednoduchá.

Ale kresťan, ktorý vstúpi do služby prímluvy, bude prechádzať cez veľmi rôzne skúsenosti. Satan urobí všetko, čo zmôže, aby brzdil a robil prekážky. Bude tam vedomé uvedomenie si jeho prítomnosti a opozície.

Potom nám tiež cestu skríži znechutenie. Znova a znova sa budeme cítiť, že to vzdáme. Nečudo, že Pán hovoril podobenstvo o priateľovi o polnoci. Neodbytnosť je jednou z najväčších rekvizít. Zotrvávame v modlitbe určitý čas a potom, pretože odpoveď neprichádza, znechucuje nás to a vzdáme sa. Takto Satan používa svoju najúspešnejšiu zbraň proti nám a zlomí naše predurčenie stať sa prímluvcami.

Potom, keď všetko ostatné zlyhalo, zavalí nás prácou. Satan nás radšej nechá pracovať, ako sa kedykoľvek modliť. On veľmi dobre vie, že práca bez modlitby bude bez moci a ovocia. Z tohto dôvodu, ak nás len môže udržať zaneprázdnených, aby sme nemali čas sa modliť, dosiahne svoj zámer.

"Preč s prácou, ktorá modlitbe bráni,
najlepšie robí ten, kto ju zloží;
pretože práci - hoci dobrej, ale bez modlitby,
sa získať korunu nepodarí."

Ó, môj brat, dovoľ mi poprosiť ťa, aby si zväzil svoj život a dôkladne ho preskúmal a pozrel sa, či všetko, čo robíš, je naozaj dôležité. Možno vytláčaš modlitbu tým, že dovoľíš kresťanským aktivitám, aby zaujali jej miesto. Úpenlivo ťa prosím, skôr ako bude navesky neskoro, daj do poriadku svoju službu, vynechaj to, čo je nepodstatné a nedopuť, aby si bol preťažený, ale si zariad, aby si mal čas byť osamote s Bohom a za jeden mesiac dosiahneš viac, ako by si inak dokázal dosiahnuť za rok.

"Pozdravuje vás Epafras, ktorý je z vás, sluha Krista Ježiša, ktorý vždy zápasí za vás na modlitbách" (Kol. 4:12) (v angl. preklade ... ktorý vždy horlivo pracuje – pozn. prekl.) Prečo taká horlivosť? Prečo toľko námahy? Väčšina z nás by jednoducho predniesla svoju požiadavku pred Boha, verila, že odpovie a už nad tým viac nerozmýšľala. Ale nie tak Epafras. Pre neho to bola tvrdá práca. Bol skutočným prímluvcom. A tak Pavol opisuje jeho modlitebný život za iných nielen ako "prácu", ale "horlivú prácu", alebo ako je to za okrajom, "zápasenie". Vieme niečo o službe takéhoto druhu?

"A on sa v smrteľnej úzkosti modlil ešte horlivejšie. A vystúpil na neho pot ako kvapky krvi, ktoré stekali na zem." (Lukáš 22:44) Takto sa modlil Boží Syn. Dokonca aj pre Neho bola modlitba tu najťažšou prácou, ktorú mal robiť. Ó áno, bola to radosť, pretože spoločenstvo s Bohom vždy prináša radosť a požehnanie; ale vtedy, keď sa treba stretnúť s nepriateľom, sa modlitba stáva zápasom. Som zvedavý, koľko toho vieme o takomto druhu modlitby?

Inšpirované Slovo hovorí, že bol v smrteľnej úzkosti, že potom, ako sa nejaký čas modlil, začal sa modliť "ešte horlivejšie", a že tá práca bola tak namáhavá, úzkosť tak obrovská, bremeno tak ťažké, tlak tak hrozný, že samotný pot sa stal krvou, ako sa predieral cez póry Jeho pokožky. Aká intenzita! Aký strašný zápas! A ako ďaleko my zaostávame v našom živote prímluvnej modlitby! Ako málo vieme o bremene, ktoré spočívalo na Božom Synovi.

"A tak podobne i Duch spolu pomáha našim slabostiam. Lebo toho, čo by sme sa mali modliť, ako sa patrí, nevieme; ale sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychaniami" (Rim. 8:26). Tu máme obraz modlitebného života Svätého Ducha. Dokonca aj On sa modlí, ako sa Ježiš modlil. Všimnite si jazyk, ktorý je použitý vzhľadom na Jeho prímluvu. Bolo to so "vzdychaniami". A aby sme získali nejakú predstavu o intenzite a utrpení, je povedané, že vzdychania Ducha sú nevysloviteľné. Žiadny jazyk nie je schopný

vyjadriť adekvátny pojem horlivosti prímluv Ducha. Sú vzdychaniami, ktoré sú nevysloviteľné.

NAJEFEKTÍVNEJŠIA ZBRAŇ

Prímluvná modlitba je najefektívnejšia zbraň kresťana. Nič jej moci neodolá. Keď všetko ostatné zlyhá, ona bude konať veci. A je divné, že sa obraciame k iným činnostiam, aby sme dosiahli to, čo môže vypôsobiť iba modlitba. Boh vložil túto mocnú zbraň do našich rúk a očakáva, že ju budeme používať. Aký sklamaný On musí byť, keď ju my odkladáme a pre nadprirodzenú prácu používame prirodzené prostriedky.

Keď D. L. Moody prvý-krát navštívil Edinburgh v Škótsku, skutočne bolo pravdou, že v priebehu niekoľkých dní bolo celé mesto hlboko pohnuté. A nielen to, ale celé Škótsko bolo viac-menej vyburcované. Netrvalo dlho a záujem bol tak obrovský, že ľudia prichádzali do mesta vlakmi z každej oblasti krajiny, aby sa zúčastnili zhromaždení.

Čo sa stalo? Nuž, Boh ako odpoveď na množstvo prímluvných modlitieb, ktoré v predchádzajúcich mesiacoch denne stúpali nahor, zrazu vložil do ľudí veľký záujem. Tisíce sa začali znepokojovať nad svojim duchovným stavom a množstvo ľudí bolo privedených do Kráľovstva. Bolo to jedno z najväčších, ak nie najväčšie vyliatie Ducha, aké Škótsko kedy videlo alebo poznalo. A teraz, aký je výsledok? Bol to skutočný výsledok?

Pred niekoľkými mesiacmi som bol v Starej vlasti a toto som zistil. Veľkí výnimoční vodcovia v evanjelikálnej a evanjelizačnej práci po celých Britských ostrovoch, muži a ženy, ktorí dosiahli pre Božie kráľovstvo tie najväčšie veci, sa vo veľkej väčšine prípadov obrátili pod službou D. L. Moodyho. Škótsko na toto mimoriadne navštívenie nikdy nezabudlo. Tajomstvom, ktoré každý uzná, bola v prvom rade a predovšetkým prímluvná modlitba.

"Mnoho zmôže účinná modlitba spravodlivého." (Jak. 5:16) Také je Božie ocenenie prímluvnej modlitby. Nasledujúca ilustrácia je vzatá z Eliášovej služby. Ako úžasne on použil Bohom stanovenú metódu. Predstavujem si Eliáša, ako kráča okolo s nebeským kľúčom vo vrecku. Vytiahne ho, strčí ho do zámku oblakov, otočí ním a nebesia sú zavreté a zamknuté, takže nemôže padať nijaký dážď. O tri a pol roka znovu vytiahne kľúč zo svojho vrecka, strčí ho do toho istého zámku, otočí ním a dážď sa leje prúdom. Takto narábal s mocnou zbraňou prímluvy a vypôsobil veci.

"Petra teda strážili v žalári, ale cirkev sa zaňho ustavične modlila k Bohu." (Skutky 12:5). Áno, Peter bol držaný v žalári, to bola ľudská moc. V druhej časti vety však nasledujú dve slová, ktoré nás hneď privádzajú do vyššej sféry, kde sú pri práci mocnejšie sily – "ale a modlila." Vďaka Bohu, prvá cirkev poznala moc prímluvnej modlitby. Peter bol prepustený. Boh poslal svojho anjela ako odpoveď na volanie cirkvi.

Prečo sme sa my od toho odvrátili? Ako to, že dnešná cirkev má takú malú dôveru v účinnosť prímluvy? Aká strata je to pre nás! Ó, kiežby Boh k nám nahlas prehovoril a zavolať nás späť ku dňom prvej cirkvi, kým by sme znovu neboli privedení k uvedomeniu si účinnosti tejto mocnej zbrane, aby sme aj my mohli vypôsobiť veci a robiť cez prímluvnú modlitbu nadprirodzenú prácu.

ZNAČKA NAJVYŠŠEJ HLADINY

Prímluvná modlitba je značkou najvyššej hladiny duchovnej skúsenosti. Mnohí, ktorí nie sú prímluvcovia, sa hrdia úžasnými nadprirodzenými prejavmi. (Je možné mať niektoré z darov Ducha a predsa nebyť prímluvcom.) Neuspieť tu znamená neuspieť všade, ale takto vstúpiť do priateľstva s Kristom, je to najväčšie zo všetkých požehnaní.

Nikdy sa nemôžeš dostať vyššie ako ku trónu života. Keď sa Ježiš vrátil ku pravici svojho Otca, bolo to, aby sa zapojil do veľkej služby prímluvy za Jeho cirkev. Teraz je to už tisíc deväťsto rokov, čo sa tomu venuje. V Jeho hodnotení je to prinajmenšom najdôležitejšia práca, ktorú musí urobiť. Trón života je značka najvyššej hladiny. Zapojiť sa do tejto istej služby znamená robiť tu dole to, čo robí Kristus tam hore. Biblia hovorí: "lebo žije neustále, aby sa za nich prihovárал" (Židom 7:25).

Priateľu môj, možno hľadáš nejaký špeciálny dar. Možno hľadáš nejaký nezvyčajný prejav. Možno je tvojím potešením nejaká veľká emocionálna skúsenosť a možno sa pozeráš zvrchu na ostatných, ktorí ešte neprijali to, čo si prijal ty a myslíš si, že si v kresťanských skúsenostiach vysoko nad nimi. Dovoľ, aby som ťa uistil, že to nie je ten prípad. Najvyššou formou kresťanskej služby je prímluvná modlitba. Značkou najvyššej hladiny duchovnej skúsenosti je prímluvný život. Pokiaľ si k tomuto nedospel, ďaleko zaostávaš. Mňa nezaujímá to, ako dôrazne sa môžeš chváliť svojimi duchovnými skúsenosťami a zvláštnymi darmi, ktoré si prijal, tvoja služba je bez moci, tvoje dary sú bezcenné, ak nevieš, ako sa prímlúvať za iných. Trón života je to, čo naozaj počíta s Bohom.

Odpusť mi, ak vyzerám, že hovorím v tvrdo v tejto veci. Ale žijeme v dňoch, keď Satan miesto prímluvnej modlitby nahrádza všetkým možným zo sveta duchovna. Potrebujeme byť varovaní a postaviť sa na stráž, aby sme neboli podvedení jeho trikmi a neminuli nakoniec značku najvyššej hladiny duchovnej skúsenosti.

BOŽÍ MOCNÝ NÁSTROJ

Prímluvná modlitba je Boží mocný nástroj pre spasenie duší. Uvádžam tu ako príklad pozoruhodné obrátenie J. Hudsona Taylora, porozprávané jeho vlastnými slovami. Ukazuje to, ako modlitby jeho matky za neho zvíťazili. Nebola nejak zvlášť obdarovaná darmi a hrivnami, ale poznala Boha a poznala službu, ktorú niesla za zatvorenými dverami. O udalosti čítame nasledovné:

"V tom čase som vedel len veľmi málo o tom, čo sa deje v srdci mojej drahej matky, sedemdesiat alebo osemdesiat míľ ďaleko. V to popoludnie vstala od stola so silnou túžbou, aby sa jej chlapec obrátil, a s pocitom, že – keďže nie je doma a má viac voľného času ako by si inak mohla zaistiť – bola jej poskytnutá zvláštna príležitosť prosiť za mňa u Boha, išla do svojej izby a zamkla dvere rozhodnutá, že neopustí to miesto, kým nedostane na svoje modlitby odpoveď. Hodiny a hodiny moja drahá matka za mňa prosila, až kým sa už napokon nedokázala dlhšie modliť, ale bola vedená chváliť Boha za to, čo jej Jeho Duch ukazoval, že už bolo dosiahnuté – obrátenie jej jediného syna."

"Keď prišla naša drahá matka o dva týždne neskôr domov, bol som prvý pri dverách, aby som ju privítal a povedal jej, že jej musím povedať takú radostnú správu. Takmer cítim tie ruky mojej drahej matky okolo môjho krku, ako si ma privinula na hrud' a povedala, 'Viem, môj chlapče; dva týždne som sa radovala z tých dobrých správ, ktoré mi musíš povedať.'"

Ó, priatelia moji, nech Boh pohne naše srdcia! Aká veľká je naša zodpovednosť! Aké úžasné sú naše zdroje! Duše hynú z každej strany. Mnohí z našich príbuzných a blízkych sú ešte stále mimo ovčince. Už sme s nimi hovorili a nabádali ich, aby prijali Krista, ale všetko márne. Roky utekajú a oni ešte nie sú spasení. Ó, kiež by sme vzali na seba bremeno ich duší a nedali Bohu pokoj, kým neodpovie a oni sa neobrátia. Ak si naozaj uvedomíme, aký mocný nástroj nám Boh vložil do rúk, určite ho budeme používať, kým nebudú dosiahnuté výsledky. Všetko ostatné môže zlyhať, ale prímluvná modlitba je nasmerovaná k víťazstvu. Boh nemôže seba zaprieť.

BOŽIE VŠEMOCNÉ POSOBENIE

Prímluvná modlitba je Božie všemocné pôsobenie k vyliatiu Ducha. Ešte nikdy nebolo dané prebudenie, ktorého súčasťou by nebola prímluvná modlitba. Nieкто sa modlil. Choďte, ak chcete, do záznamov veľkých prebudení v predchádzajúcich rokoch a zistíte, že tým tajomstvom, zdrojom bola modlitba. Boh tu a tam vložil bremeno na malú skupinu ľudí, niekedy boli len dvaja alebo traja, ale oni sa tak oddali prímluvnej modlitbe, že výsledkom bolo mocné vyliatie Svätého Ducha.

Záhada veľkého prebudenia pri D. L. Moodym v zbore v Anglicku, kde kázal jeden nedeľný večer, keď boli do Kráľovstva privedené stovky ľudí, zostávala nejakú dobu nevyriešená, ale nakoniec to tajomstvo vyšlo na svetlo.

Povedali nám, že bývali spolu dve sestry. Jedna bola invalidná. Niekoľko rokov predtým zdvihla noviny a prečítala si správu o práci veľkého amerického evanjelistu D. L. Moodyho. Spočinulo na nej bremeno. Od toho dňa sa začala modliť, aby Boh poslal Moodyho do Anglicka a aby mohol kázať v jej zbore. Nakoniec po každodenných modlitbách bolo jej prosbe vyhovené. Jedno ráno prišla jej sestra domov a povedala jej, že kázal muž menom Moody.

Pod veľkým bremenom sa tá invalidná sestra zamkla vnútri a nechcela vyjsť. Celé to popoludnie sa úpenlivo prihovárala u Boha a výsledkom bolo, že na zhromaždenie spadol dážď požehnaní a v závere večernej bohoslužby boli stovky ľudí spasené. To bol začiatok Moodyho úžasnej práce na Britských ostrovoch. Boh sa pozoruhodne postavil k svojmu zaslúbeniu a to všetko sa stalo ako výsledok prímluvy jedného invalida.

Keď som mal celomestskú kampaň v Ballymene, kde som čelil najväčším zástupom ľudí, aké sa kedy zhromaždili, šiel som do malého starého školského domu, kde štyria mladí muži zápasili s Bohom v modlitbe, v modlitbe, následkom ktorej bolo veľké Írske prebudenie v roku 1859 – v zápasiacej, premáhajúcej modlitbe.

Dovoľte, aby som zacitoval z kázni Charlesa G. Finneyho, muža, ktorý premodlil prebudenia. Táto udalosť znovu dokazuje, že Božie všemocné pôsobenie v práci opravdivého prebudenia je prímluvná modlitba. Čítame tu nasledovné:

"Istého zbožného muža v západnej časti tohto štátu trápila tuberkulóza. Bol to chudobný muž a bol chorý už roky. Jeden neobrátený obchodník z tej oblasti, ktorý mal dobré srdce, zvykol občas poslať nejaké veci jemu pre potešenie alebo pre jeho rodinu. Chudobný muž bol vďačný za túto láskavosť, ale nemohol sa odplatiť, ako by chcel. Nakoniec sa rozhodol, že najlepšou odmenou, ktorú môže dať, bude modliť sa za spasenie toho muža. Tak sa začal modliť a jeho duša horela, ako sa vystieral k Bohu. Nebolo tam žiadne prebudenie, ale onedlho, na prekvapenie všetkých, tento obchodník prešiel priamo na Pánovu stranu. Oheň sa rozohrel nad celou tou oblasťou a nasledovalo mocné prebudenie a obrátilo sa množstvo ľudí.

Tento chudobný muž zostával v tomto stave slabosti niekoľko rokov. Po jeho smrti som navštívil tú oblasť a vdova po ňom mi dala do rúk jeho denník. Medzi inými záznamami bolo toto: 'Poznám asi tridsať služobníkov a zborov.' Ďalej potom pokračoval, vyčleňoval si určité hodiny dňa a týždňa, aby sa modlil za každého z týchto služobníkov a zborov a tiež si vyčleňoval určité obdobia, aby sa modlil za rôzne misijné stanice. Potom, pod rôznymi dátumami, nasledovali takéto fakty: 'Dnes mi bolo umožnené obetovať čo nazývam modlitbou viery za vyliatie Ducha na – cirkev a dôverujem Bohu, že tam bude skoro prebudenie.' Pod ďalším dátumom napísal: 'Dnes som bol schopný obetovať čo nazývam modlitbou viery za – cirkev a dôverujem, že tam bude skoro prebudenie.' Takto prechádzal cez veľký počet cirkví, zaznamenávajúc si ten fakt, že sa za ne vo viere modlil, že príde skoro prebudenie medzi nich a prišlo.

Vdova mi povedala, že on bol počas svojej choroby tak vycvičený v modlitbe, že sa ona často bála, že sa 'umodlí k smrti'. Prebudenie bolo nesmierne úžasné a mocné v celom

regiónu a fakt, že sa chystalo udiat, nebol pred týmto Pánovým služobníkom skrytý. Podľa Jeho Slova, 'Tajomstvo Hospodinovo je známe tým, ktorí sa ho boja' (Žalm 25:14). Takto tento muž, príliš slabý v tele, aby vyšiel zo svojho domu, bol ešte užitočnejší pre svet a Božiu cirkev, ako všetci profesori bez srdca v krajine. Tým, že stál medzi Bohom a spustošeniami Siona a vylieval svoje srdce v dôverujúcej modlitbe, 'ako princ mal moc s Bohom a s ľuďmi a zvíťazil' (1. Mojž. 32:28).

Sú dva druhy prostriedkov nevyhnutných na podporu prebudenia: jeden, aby ovplyvnil ľudí, druhý, aby ovplyvnil Boha. Modlitba je základným spojivom v reťazi príčin, ktoré vedú k prebudeniu, v takej miere ako pravda. Niektorí horlivo používali pravdu, aby obrátili človeka a kladli veľmi malý dôraz na modlitbu. Kázali a hovorili a distribuovali traktáty s veľkým nadšením a potom sa čudovali, že majú taký malý úspech. A dôvodom bolo, že zabudli používať druhú zložku tých prostriedkov, účinnú modlitbu. Prehliadli fakt, že samotná pravda nikdy nevyprodukuje ten efekt bez Božieho Ducha a že Duch je daný ako odpoveď na modlitbu."

MODLITBA A SLOVO

V Biblii je jedna pasáž, ktorá je po uplynulé roky viac-menej mojím mottom. Je to výrok, ktorý nájdeme v Skutkoch 6:4 a čítame tam nasledovné: "a my budeme snažne zotrvať na modlitbe a v službe slova." Aká ideálna odpoveď na výzvu! Všetko ostatné bolo považované za druhoradé. Najdôležitejšia vec, ktorú snád' mohli apoštoli pre Božie kráľovstvo urobiť, bola oddať sa v prvom rade modlitbe, a potom službe slova. A všimnete si, že modlitba má prednosť pred kázaním.

Ach, bratia moji, dovoľte mi, aby som vás veľmi naliehavo požiadal, aby ste dali väčší dôraz na túto časť vašej práce. Slúžiť slovom bez modlitby je nemožné. Tieto dve veci sú nerozlučne spojené. Ten, kto má mocne kázať, sa musí účinne modliť. Zvíťaziť s Bohom znamená zvíťaziť s človekom. Preto, v týchto posledných dňoch vekov, oddajme sa tak, ako nikdy predtým prímluvnej modlitbe, tej najvyššej forme kresťanskej služby.